

Izhaja vsak četrtek popoldne. V slučaju praznika dan poprej.
Uredništvo: Ljubljana, Stari trg 2/I.
Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Posamezna številka stane 1:50 Din.
Cena: za 1 mesec 5 Din, za 1/2 leta 15 Din, za 1/2 leta 30 Din;
za inozemstvo 7 Din (mesečno). — Inserati po dogovoru.

Inserati, reklamacije in naročnina na upravo Jugoslovanske
tiskarne, Kolportažni oddelek, Poljan-
ski nasip 2. Rokopisi se ne vračajo.

K. K.: Kapitalizem in zadružništvo

Vpogled v razvoj gospodarstva nam nudi jasen dokaz, da postajajo široke mase delovnih slojev čimdalje bolj odvisne od zastopnikov velekapitalizma. Razne gospodarske institucije, kakor so: delniške družbe, sindikati, trusti itd. se trajno odtujujejo splošnosti in prehajajo v roke in last maloštevilnih mogotcev. Te kapitalistične naprave pritiskajo k tlom z rapidno naraščajočim vplivom malo, konkurence nezmožno obrt, trgovino in industrijo ter vplivajo obenem vehementno tudi na socialni in kulturni razvoj življenja v posameznih državah. Pri tem naj spominjamo le na naš deloma »nacionalno opredeljen« kapitalizem, ki hoče biti kar čez noč enak internacionalnemu kapitalizmu. Ali ni n. pr. naše bankarstvo s svojo oderuško obrestno politiko največ prispevalo k obstoječi draginji in šlo v svojem pohlepu po dobičku in nadvladi tako daleč, da danes že samo tarna o želodčnih bolečinah? Ali se nimajo zahvaliti posamezna podjetja, ki so zaključevala svoje poslednje račune pri konkurznih razpravah, v najvišji meri oderuštvo našega mladega kapitalizma?

Pa se bo kdo oglasil, češ: kapital je potreben in koristen, ker nudi masam ljudstva priliko za zaslužek, obenem pa tudi žrtvuje največ za prosveto, kulturo in socialni napredek v državi potom plačevanja davkov. — Res je! Kapital je potreben, povsem odveč pa je kapitalizem. Ni namreč vseeno, če se kapital vporablja za nadvlado v gospodarstvu brez ozira na desno in levo in stremlje zgolj za čim višjim pridobitkom, ali pa se izrablja za promet — sicer tudi v smeri pridobitka, toda omejeno v toliko, da ima od tega primeren delež tudi splošnost. — Konstatirati pa je tudi treba, da v sedanji dobi, ko se deli pravica samo od vrhovnih milijonov, plačujejo velekapitalistična podjetja relativno veliko manj davščin kot posamezni člani proletarskih slojev.

Temu nasproti stoji ljudska gospodarska organizacija — zadružništvo.

Dočim stremijo kapitalistična podjetja le za nadvlado v gospodarstvu in imajo namen, da izkoriščajo v svojo dobička v svojem delokrogu v škodo drugih slojev vsa mogoča sredstva ter se končno dobiček razdeljuje le med maloštevilne družabnike, ne glede na to, ali so ti razen vložene glavnice sploh kaj prispevali k prospetu podjetja, je pri zadružništvu povsem drugače. V zadrugah, ki imajo namen pospeševati gospodarske koristi svojih članov z njih skupnim sodelovanjem, kajti v zadrugah se omejuje poslovanje vedno le na člane. Poleg tega je v zadrugah omogočen vstop v članstvo vsakomur. Dočim odločuje pri kapitalističnih podjetjih le višina vložene glavnice, je pri zadrugah po večini urejeno tako, da na občnem zboru, kot najvišji instanci zadrug, odločuje volja in osebna razsodnost članov, ne pa njihov mrtvi denar. Sicer je tudi pri zadrugah merodajen pridobitek, toda ta je smatrati le kot sredstvo za zboljšanje gospodarstva mnogoštevilnih članov. Z ozirom na to, da pri zadrugi sodelujejo vsi člani, je pridobljeno imetje sad skupnega dela, ki ni nikomur v škodo ali v prikrašanje.

Res je sicer, da se je nenasitna pohlepčnost kapitalizma vgnezdila tudi v nekatere zadruge, da tu pod krinko enakopravnosti in altruizma lažje izrablja s trdom pridobljeno imetje malih ljudi, toda na splošno moramo priznati, da je zlasti slovensko zadružništvo povečini obdržalo svoj temeljni program.

Eno izmed takih zadrug moramo omenjati na tem mestu, ki je: Prva delavska hranilnica v Ljubljani, ki je ustanovljena z namenom, da pospešuje gospodarske koristi članov s tem, da jih navaja k dobremu gospodarstvu in jim nudi v gospodarstvu potrebna denarna sredstva potom posojil.

Kot dokaz, da je imenovana zadruga po svojem ustroju v resnici ljudska gospodarska organizacija in zgrajena na temelju krščanskega altruizma in demokratizma, navajamo le to, da ima na občnem zboru vsak član, ne glede na število vplačanih deležev, le en glas, in da je ta pravica enakosti zavarovana v toliko, da mora biti za spremembo tozadevnih določb pravil navzočih tričetrtine vseh članov in morajo za spremembo glasovati od navzočih štirih petin. Tako je pri tej zadrugi mogoč preokret le v slučaju, če bi za to glasovala večina članov.

V tem zaznamujemo tudi doslednost našega naziranja o enakosti pravic in dolžnosti ter o iskrenosti namena novoustanovljene zadruge.

Prva delavska hranilnica in posojilnica, registrovana zadruga z omejeno zavezo v Ljubljani, Stari trg št. 2, I. nadstropje, uraduje vsak delavnik od 5 do 7 zvečer in vsako nedeljo od 9 do 11 dopoldne.

Zadruga sprejema in obrestuje hranilne vloge od vsakogar, posojila pa daje le svojim članom.

V svrhu stalnega štedenja otvarja zadruga članom žiro-račun za redne tedenske ali mesečne vloge. Podrobnejša navodila se dajejo članom v pisarni zadruge eventuelno pismeno.

Kdor želi postati član zadruge, se mora oglasiti pri načelnstvu. Vsak član vplača takoj ob pristopu delež v znesku Din 15 in pristopnino v znesku Din 10. Pristopnina postane takoj last zadruge, delež pa se v slučaju izstopa vrne članu.

Politični pregled.

Vprašanje univerze v Ljubljani postaja vedno bolj kritično. Negotovost, ki je vladala, je razpršil v nedeljo Stjepan Radić v svojimi izjavami. Sicer ne misli ukiniti vseučilišča kot takega, ampak nekatere fakultete. Prva, ki bo šla, in ki je bila že sedaj pastorka, je medicinska fakulteta. Druga je tehniška. Radić se prav nič ne pomišlja ob tem vprašanju, ki bo udarilo Slovence s kolom po glavi. Nobenega vzroka ne pove, zakaj hoče ukiniti fakultete. Celo poučarja, da ne igrato finance nobene resne vloge.

Razburjenje, ki so ga napravile vesti o ukinitvi, je bilo upravičeno. Pomirjevalni komunisti, ki so jih prinesli nedeljski listi, so se izkazali, da so slaba tolažba.

Sedaj, ko zanesljivo vemo, kaka nevarnost preti slovenskemu vseučilišču, bomo vedeli s kom imamo opraviti. Namesto, da bi nam dal g. Radić v smislu izjave na ljubljanskem shodu ponovno zagotovilo, da se bo naša

univerza izpopolnila, pa hoče rezati njene dele.

Naša odločna zahteva je, da nam ostane univerza simbol slovenstva v popolni in neokrnjeni obliki. Univerza pomeni našo svobodo in je bistven izraz slovenske kulture. Radićeva izjava, da se pri nas mnogo več porabi za univerze kakor za ljudske šole, ne more nikakor biti dokaz, da je treba ljubljansko univerzo okrniti in njene fakultete prenesti v Zagreb in Belgrad. Če hočemo dobrih kulturnih delavcev in lepše bodočnosti, moramo v najvišji meri skrbeti za naš popolni najvišji zavod.

Narodna skupščina razpravlja o Lukiničevi aferi, ki je bil kot minister odpravil sekvester na ogromnih Thurn-Taxisovih veleposestvih. Proti vsemu pričakovanju so se Radićevci tudi to pot zbal svojih gospodarjev in potegnili z njimi in izjavili, da po njihovem mnenju Lukinič ni ničesar zakrivil.

V radikalnem klubu so precejšnja nesoglasja. Vendar se je Pašiču posrežilo rešitev spora za par dni potisniti naprej.

Českoslovaška.

Sestava vlade je bila ponovno poverjena agrarcu Švehli. V njej so zastopani 3 člani čl. ljudske stranke: msgr. Šramek kot minister pošte in brzojava, dr. Nosek je notranji minister, dr. Dolansky pa je kot minister za prehrano poverjen z nalogo, da likvidira to ministrstvo.

Poljska.

Julija 1924 se je uvedel na Poljskem 10-urni delavnik. Najprej so ga uvedli v manjše tovarne, kjer je bilo zaposlenih manj delavcev (sladkorne tovarne), nato so pa raztegnili to odredbo na vse tekstilne tvornice Gornje Šlezije. Naravno je, da vlada vedno veliko ogorčenje med delavci, kar povzroča vedne štrajke.

Nemčija.

Delavstvo v Nemčiji je silno slabo razpoloženo. Silno je nejevoljno, ko vidi na eni strani tako razkošje, na drugi strani pa vedna izprtja in odpuščanje delavcev. Tudi v centru (kattoliški stranki) ni ravno najboljšo. Pred kratkim so imeli konferenco v Casselu, o kateri smo poročali. Tu so nastopili levičarji precej ostro. Poučarjali so, da mora stranka zavzeti bolj demokratično stališče in da naj odločuje tisti, kateri daje stranki največ glasov, t. j. delavci. — Tudi med kmeti je precejšnja nezadovoljnost radi dvačne in finančne politike predsednika Luthra. Slabo gre malim kmetom in zakupnikom, tako da se je na zborovanju teh v Berlinu slišal klic: Kmet je v stiski.

Romunija.

Ko so francoski kulturni delavci slišali, kako nasilje vlada nad narodnimi manjšinami v Sedmograški in Besarabiji (Mažari in Rusi), so poslali tja pisatelja Barbussa, da se na lastne oči prepriča o razmerah in o tem poroča doma v Franciji. Barbussa se je ustavil medpotoma tudi v Belgradu, kjer je predaval delavcem o svetovnem položaju. Glasila romunskih fašistov so seveda zagnala velik krik, da tako podžge svoje pristaše. Ko je tja prišel, so ga napadli in komaj se je rešil s tem, da je skočil v vežo

neke hiše. Tako se je prav dobro prepričal, kake razmere vladajo v Romuniji.

Zveza narodov.

Najzanimivejša točka na sedanjem zasedanju Društva narodov je mosulsko vprašanje. Za to deželo, ki je bogata petrolejskih vrelcev, se tepeta Anglija in Turčija. Obe dobro vesta, koliko je vredno imeti tako bogastvo v svojih rokah. Turčija, ki bi rada videla, da se njej prisodi, je začela zbirati vojake ob mosulski meji. S tem bi rada pritiskala na velesile, predvsem Anglijo, ki dobro ve, da ni dobro spopasti se v kolonijah, da se dežela prisodi njej. Mosulsko vprašanje je sedaj rešeno v korist Anglije. — Druga važna točka je ureditev grško-bolgarskega spora. Ko je pred par leti bil ubit član razmejivne komisije med Albanijo in Grčijo in ki je bil slučajno Lah, je Mussolini kratkoma zasedel grški otok in rekel, da se toliko časa ne umakne, dokler Grčija ne da zadoščenja italijanski državi. Nič niso pomagale prošnje Grške na Zvezo narodov. Zatorej nič čudnega, ako Grčija sedaj ni hotela priznati Zveze narodov kot razsodnika v sporu, ampak je rekla, da Zveza narodov odločuje le med malimi narodi, kadar pa je zastopana velesila, potem pa o njej ni ničesar čuti in molči, kakor da ne bi več obstojala. Po predlogu angleškega zunanjega ministra je bila vsa stvar dana v odločitev, oziroma v presojo posebni komisiji. Grčija se je po dolgem upiranju le izjavila, da bo poravnala naloženo kazen in bo morala že tekom dveh mesecev plačati Bolgariji 30 milijonov levov.

Kolonije.

Druzi so se doma v Arabiji uprli gospodarstvu belih ljudi. Njihov sultan je proglasil sveto vojsko in zapovedal, naj ne sejejo ozimino, da bodo vsi moški od 20 do 60 leta lahko stopili v vojsko. — Ab-el-Krim, poglavar upornih maroških narodov, je baje ponudil Francozom pogoje za mir.

Naš državni proračun.

Vlada je predložila v roku, določenem po ustavi, t. j. 20. novembra, narodni skupščini proračun za leto 1926/27., ki se začneja s 1. aprilom 1926. Finančni minister je pač poslal omenjenega dne predsedništvu narodne skupščine spremno pismo, da predlaga proračun, in naznanja višino državnih izdatkov in dohodkov, ni pa predložil poslancem obenem tudi tiskanega proračuna poedinih ministrstev. Fin. minister ni tega storil, ker proračuna do tega dne sploh še ni imel dogotovljenega. Pretekli teden je sklical predsednik fin. odbora g. dr. Radonjić sejo fin. odbora, da bi se člani podelili v dve sekciji, v katerih bi se najprej podrobno razpravljaval proračun, preden pride pred plenum fin. odbora. Sekcije pa še do danes niso mogle priti do razpravljanja o proračunu, ker niti člani fin. odbora do danes, t. j. 11. decembra, še niso dobili tiskanega proračuna v roke. To je pač najjasnejši dokaz, kako neodgovorno postopa vlada v vprašanju najvažnejšega zakona državnega proračuna.

Državni dohodki.

Novi proračun predvideva državne dohodke v višini 12,900,000,000 dinarjev. Te dohodke hoče finančni

